

Dobrý den, drazí bratři a sestry z Archy!

Již více než dva měsíce jsme doma v karanténě. V našem městě jsou všechny obchody uzavřené, tedy kromě potravin. Kvůli uzavřeným kadeřnictvím mají naše děti dlouhé vlasy a já sním o tom, že je sama oštrím, nicméně mi zatím chybí potřebné dovednosti i odhodlání...

Po mnoho let jsme poprvé slavili velikonoční svátky doma. To je tak špatně! Rádi se setkáváme za úsvitu ve sváteční den s naším církevním společenstvím. Během karantény pořádá náš sbor on-line setkání přes ZOOM. Je to trochu zvláštní, ale jsme velmi potěšeni, když vidíme všechny naše přátele. Děti z rodin v nouzi bohužel nemají telefony, pomocí kterých by s námi mohly komunikovat tímto způsobem. My však tyto rodiny navštěvujeme a snažíme se trochu oživit jejich život pomocí pytlů s potravinami, sladkostmi a, je-li to nutné, oblečením a obuví.

Ještě před karanténou jsme uskutečnili náš první filmový klub pro děti z krizových rodin! Elli a Oleg - to jsou aktivní mladí křesťané z našeho sboru - mi s tím pomohli. Naše nová sborová budova je velmi prostorná. Našemu filmovému klubu byl přidělen velký pohodlný pokoj. Děti spolu sledovaly

křesťanský animovaný film. A pak o něm debatovaly a vyjádřily svůj názor. A také jsme hráli zábavné hry, užili si sladkosti. Březen jsme začali velmi aktivně. Dvakrát jsme uspořádali filmový klub a ve čtvrtek jsme začali provozovat klub kreslení pro naše děti z potřebných rodin. Karanténa však změnila naše životy.

Děti studují doma. Učitelé posílají dětem úkoly ve všech předmětech přes Viber, rodiče pak fotografují hotové úkoly a posílají je zpět učitelům. Rodiče vysvětlují materiály dětem, kontrolují a dopisují si s učiteli. To je velmi časově náročná práce.

Zrušili nám meziměstskou dopravu. Autobusy ani vlaky nejezdí. Mnoho podniků je zavřených a lidé nepracují. Snažíme se však zůstat radostní a neumdlévat. Věříme Bohu, že nás provede touto cestou a neopustí nás.

Náš život v karanténě

V karanténě se od dětí mnoho vyžaduje. Každý den dělají domácí úkoly, což jim trvá až 5 hodin. Snažíme se však také relaxovat a bavit se. Hrajeme fotbal a volejbal, smažíme klobásy a grilujeme maso na ohni. Jezdíme na kolech. Každý den čteme Bibli a nahlas citujeme Žalm 90.

Naše učebnice nejsou připraveny na samostudium a on-line školení není řádně organizováno. Proto pravidelně čelíme potížím při studiu nového učiva. Těšíme se na konec školního roku. Ještě musíme vydržet do konce května a bude to!!

Začali jsme také jarní práce na zahradě. V letošním roce plánujeme zasadit více zeleniny. A modlíme se, aby nám všechny ovocné stromy poskytly dobrou úrodu. Jsme velmi rádi, že máme velkou zahradu.

Snažíme se cestovat i mimo náš domov. Často si jedeme odpočinout na Dněpr, na kolečkových bruslích a koloběžkách.

Nedávno se na náš dvorek vyšplhal ježek. Za celých 5 let je to poprvé!

Tím, že mnoho podniků nefunguje, se životní prostředí v našem městě zlepšuje.

Všichni obyvatelé našeho městečka aktivně pěstují zeleninu na svých zahradách, protože mnoha lidem již došly peníze. Všichni doufají, že vypěstují hodně zeleniny. My jsme vysadili brambory, rajčata, papriky, cibule, okurky. A jestli se dočkáme sklizně, určitě vám pak ukážeme naše úspěchy! Děti se modlí, aby Bůh žehnal naší zahradě a dal nám bohatou úrodu.

Práce s rodinami v nouzi

Tohle je Art'om. Hodně vyrostl. Sdíleli jsme radost z jeho úspěchů ve škole – jeho babička je skvělá! Výborně se o svého vnuka stará. Chlapec nemá mámu ani tátu a jejich babička se snaží je vnahradit. Přestože je nemocná, snaží se ho co nejlépe vychovávat.

Náš nejstarší kluk, o kterého se staráme, se jmenuje Andrej (obr. dole). V zimě oslavil své 15. narozeniny. Jeho matka pije. Andrej je velmi pracovitý, všude možně se snaží vydělat nějaké peníze. Ale ne vždy se mu podaří sehnat brigádu. Nám pomohl s okopáváním zahrady. Přišel s velmi potřhanými botami, a tak jsme mu koupili nové.

Potravinové balíčky mu vozíme jednou za 2 týdny.

Andrej kouří a jeho přátelé vedou nezdravý životní styl. Chtěla bych Andreje ovlivnit k lepšímu, ukázat mu jiný způsob života. Chápu, že kolem něj nejsou žádné pozitivní příklady a celý jeho život se odehrává v negativních podmínkách. Známe ho od roku 2015. Je naším prvním, o koho jsme se v tomto městě začali tehdy starat. Tak ráda bych ho přivedla ke Kristu!

Tohle jsou Dáša, Váňa a Ilja. V této rodině je 5 dětí a 4 dospělí. Bydlí ve starém dvoupokojovém domě. Matka a babička jsou závislé na alkoholu. Podporujeme tyto děti, kdykoli je to možné. Přinášíme tašky s potravinami, oblečením a sladkostmi. Děti nedělají domácí úkoly, nikdo se o ně doma nezajímá. Doufáme, že až skončí karanténa, znovu plně obnovíme svoji práci a budeme se jim více věnovat.

Na druhé fotografii je Rostik a Nataša. Tahle rodina má lepší zázemí. Matka téměř nepije a každý den vaří jídlo pro své děti. Koupili jsme pro ně sazenice rajčat a paprik. Doufáme, že v této rodině bude všechno v pořádku. Dětem prý chybí setkávání v našem sboru a zejména náš nově rozběhnutý projekt filmového klubu.

Modlíme se za všechny „naše“ děti z krizových rodin, za to, aby Bůh v této těžké době promlouval k srdcím dětí i dospělých. A aby děti viděly Ježíšovu lásku skrze naši péči.

Děkuji za vaše modlitby a podporu, je to zvláště cenné v této těžké době! Nechť Bůh chrání Vaše rodiny i rodiny zde na Ukrajině.

*Irina Klimová
jaro 2020
město Ržiščev, Kyjevská oblast*

